

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom J., proti žalovanej: **Univerzita Komenského v Bratislave**, Šafárikovo nám. č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OŠV 3047/2006/D IV 7 zo dňa 7.11.2006, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 198/07-115 zo dňa 2.7.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 198/07-115 zo dňa 2.7.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zamietol žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OŠV 3047/2006/D IV 7 zo dňa 7.11.2006, ktorým rektor Univerzity Komenského v Bratislave na odvolanie žalobcu potvrdil rozhodnutie dekana Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave č. SO/4910/2006/ D IV/7 zo dňa 6.9.2006 o vylúčení žalobcu zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že majetkové pomery žalobcu neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a teda nesplnil zákonné dôvody na ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov podľa § 30 OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a ustanoviť mu právneho zástupcu. Dôvodil tým, že právo na spravodlivé súdne konanie zahŕňajúce aj právo na prístup na súd, vyplýva z čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý v zmysle čl. 144 ods. 1 a čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má byť prednostne aplikovaný vo vzťahu k vnútroštátnemu právu. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva A. proti Írsku a G. proti Spojeného kráľovstvu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Zo spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia rektora Univerzity Komenského v Bratislave č. OŠV 3047/2006/D IV 7 zo dňa 7.11.2006 o potvrdení rozhodnutia dekana Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave č. SO/4910/2006/ D IV/7 zo dňa 6.9.2006, ktorým bol žalobca vylúčený zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek v zmysle zákona o vysokých školách.

Po ustálení miestnej príslušnosti uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Nds/5/2007 zo dňa 20.6.2007, bol žalobca podaním zo dňa 13.11.2007 (doručeným mu dňa 20.11.2007) vyzvaný na predloženie plnej moci udelenej advokátovi v zmysle § 250a OSP a zároveň bol aj poučený o následkoch zastavenia konania podľa § 250d ods. 3 OSP v prípade márneho uplynutia lehoty.

Žalobca podaním zo dňa 7.11.2007 (postúpeným krajskému súdu dňa 22.11.2007) požiadal o pridelenie advokáta na zastupovanie v predmetnom súdnom konaní s odôvodnením, že mal zlé skúsenosti pri rokovaní s niekoľkými advokátskymi kancelármi v Bratislave a v Trnave a využil aj zákonnú možnosť, keď o pridelenie advokáta požiadal Slovenskú advokátsku komoru.

Krajský súd podaním zo dňa 13.5.2008, doručeným mu dňa 2.6.2008, vyzval žalobcu na zaslanie podkladov potrebných pre posúdenie naplnenia predpokladov na oslobodenie od súdnych poplatkov, splnenie ktorých je podmienkou pre ustanovenie advokáta v zmysle § 30 OSP.

Z podkladov predložených žalobcom vyplýva, že žalobca je zamestnaný a jeho ročný príjem za rok 2007 bol 132.906,-Sk, za marec 2008 - 18.935,-Sk, apríl 2008 - 14.467,-Sk a máj 2008 - 17.672,-Sk, jeho manželka je zamestnaná, s mesačným príjmom vo výške 11.000,-Sk.

Podľa § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Ustanovenia § 30 v spojení s § 138 ods. 1 OSP obsahujú podmienky na priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupcu z radov advokátov, ktoré musia byť splnené kumulatívne.

Podľa § 30 OSP **účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca alebo poverený zamestnanec súdu na jeho žiadosť zástupcu z radov advokátov**, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov. O tejto možnosti súd účastníka poučí.

Podľa § 138 ods. 1 OSP **na návrh** môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti **oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva**. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP sa zo zákona vyžaduje zastúpenie žalobcu advokátom, s výnimkou taxatívne vymedzených konaní. Keďže žalobca požiadal o pridelenie advokáta súdom, krajský súd musel postupovať v súlade s § 30 v spojení s § 138 ods. 1 OSP a pre účely posúdenia naplnenia zákonných podmienok skúmať majetkové, osobné a zárobkové pomery žalobcu.

Odvolačí súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že u žalobcu nie je naplnená zákonná podmienka v zmysle § 138 ods. 1 OSP, pretože pomery žalobcu neodôvodňujú jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov (ktorý žalobca spolu s podaným návrhom zaplatil) a teda v zmysle § 30 OSP krajský súd nemohol žiadosti žalobcu o ustanovenie advokáta vyhovieť.

V súvislosti s tvrdenými problémami žalobcu pri hľadaní advokáta, ktorý by prevzal jeho zastupovanie v predmetnej veci, je potrebné pripomenúť, že súdu neprislúcha angažovať sa v prospech účastníka pri zaobstaraní si advokáta, ktoré je plne v jeho dispozícii, iným ako zákonom upraveným spôsobom, preto postupu konajúceho súdu nemožno nič vyčítať.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov trovy nepriznal, nakoľko trovy v odvolacom konaní účastníkom nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. júna 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu